

[Ministeren for skatter og afgifter.]

uanset hvordan den rent faktisk er prioriteret. Ejendomsværdien bliver altså den samme for ejendomme, som har forskellige prioriteringsforhold, men som i øvrigt er ens.

Denne regel er udtryk for et lighedsprincip. Ejerens individuelle økonomiske forhold bør være uden betydning for den beskatning, som udløses af ejendomsvurderingen. Jeg vil godt understrege, at dette lighedsprincip er afgørende og må fastholdes også ved ændringer, som måtte komme.

Årsagen til, at normal prioritering lægges til grund for vurderingen, er, at det er denne pris, der handles til med normal udbetaling. Derfor er det denne pris, som vurderingsmyndighederne kender fra det statistiske materiale, som udsendes til dem forud for vurderingen. Kontant køb er så sjælden en foreteelse, at der ikke eksisterer et statistisk materiale af et sådant omfang, at det kan benyttes som udgangspunkt for en almindelig vurdering.

I anledning af det, der står i bemærkningerne til forslaget om, at de ejendomsværdier, som er ansat efter de nuværende vurderingsregler, skulle skabe øgede forventninger om værdistigninger, vil jeg pege på, at der efter statsskattedirektoratets skøn ikke er grundlag for at antage, at ejendomsvurderingerne påvirker handelspriserne. Det forekommer mig også vanskeligt at forstå, at en fornuftig køber skulle give mere, end han ellers ville give for en ejendom, blot fordi sælgeren argumenterer med oplysninger om ejendomsværdi.

Yderligere finder jeg anledning til at henvise forlagsstillerens opmærksomhed på, at gennemførelsen af forslaget vil få en række følgevirkninger, og jeg skal nævne en enkelt.

Hvis grundlaget for ejendomsvurderingen ændres som foreslået, så må konsekvensen jo blive, at ejendommens prioriteter kun kan fradrages med kursværdien ved formueopgørelserne. Man kan vel ikke forestille sig, at man på den ene side har en kontant værdi som formueaktiv og på den anden side har totalsummen af de prioriteter, der giver anledning til denne kursforskel. Jeg tror, det er klart for alle, at en sådan regel vil volde både ejerne og ligningsmyndighederne ganske mange vanskeligheder.

Jeg vil godt citere den begrundelse, som udvalgsflertallet i betænkningen af 27. april 1973 gav for at afvise venstres forslag om kontantvurdering. I betænkningen udtrykkes principielt sympati — og jeg vil gerne tilføje, at denne principielle sympati har vi fortsat — for ideen om at se bort fra prioriteringen, men jeg skal citere et afsnit fra betænkningen:

„De oplysninger, som under udvalgsbehandlingen er fremkommet fra finansministeren, har imidlertid godtgjort, at den eneste praktiske måde at gennemføre en sådan kontantvurdering på er at tage udgangspunkt i den formodede handelsværdi og så ved et generelt nedslag — fastsat som en procentdel af handelsværdien — konstruere sig frem til kontantværdien. Denne bliver således et abstrakt begreb uden praktisk anvendelighed, og den tilsyneladende nedsettelse af ejendomsværdierne, som herved fremkommer, er kunstig.

For ejendommenes beskatning vil en således konstrueret kontantværdi være uden reel betydning, fordi det vil stå såvel de kommunale myndigheder som lovgivningsmagten frit for at fastsætte beskatningssatserne i forhold til den kunstigt nedskrevne kontantværdi med en højere promise, og dette vil utvivlsomt også blive tilfældet.

Hertil kommer, at en sådan ændring vil være en ikke uvæsentlig byrde på vurderingsmændene, der i forvejen har et krævende og kompliceret arbejde.

Flertallet indstiller herefter lovforslaget til *forkastelse*.“

Så vidt jeg kan se af det foreliggende forslag, har forlagsstillerne ikke i den mellemliggende periode fundet andre instrumenter, der er mere egnede til at nå frem til fastsættelse af kontantværdien.

Som i 1973 er vi parat til at gå ind i drøftelsen af muligheden for at finde bedre metoder at foretage vurderingen efter. Jeg vil gerne understrege, at udgangspunktet for min og regeringens medvirken hertil er at nå frem til endnu mere sikre vurderinger, og det er ikke min vurdering, at det opnås med det foreliggende forslag.

Ove Hansen (S):

Det er jo ikke første gang, vi har et sådant forslag fra venstre liggende her om en kontantvurdering. Sidst vi behandlede det,